

d'un treball que, regularitzant l'exercici de les seves facultats, doni un fi a la seva actuació i asseguri la calma i repòs del seu esperit per l'esperança d'un esdevenidor tranquil. Importa, també, d'assistir-lo amb consells prudents, d'encaminar-lo a habituds regulars, i de recolzar amb perseverança les peticions a què es vegi obligat per refer la seva existència en mala hora trencada per l'afecció que ha sofert!"

No es pot demanar una matisació més fina i més completa de la missió de l'obra social per què propugnem. I no s'oblidi que cada deure del patró consignat en el manual de la Societat de Patronatge del departament de Meurthe-et-Moselle, representa una dolorosa llacuna, un sensible buit a omplir en l'assistència dels nostres malalts psíquics de beneficència.

Seguim examinant ço que ha estat fet en altres països.

A Suïssa existeixen també nombroses Societats de patronatge. A primers del segle actual, n'hi havien deu, de les quals les més importants eren les dels Cantons de Zurich, Basilea i Vaud.

Quant a Anglaterra, en l'any 1879 fou instituïda a Londres una associació titulada *After-care* (després de la cura), per a l'assistència dels malalts psíquics pobres que surten convalsents dels Manicomis i que estan mancats de mitjans de subsistència, a fi de proporcionar-los subsidis i col·locació en cases de convalescència o bé en assistència familiar. A remarcar que aquesta institució és alimentada solament amb recursos de la beneficència privada.

A Escòcia, hi ha Caixes de socors en els Asils d'Edimburg i de Dumfries.

A Austria, existeix una institució general per ajudar els psicòpates sortits de tots els Manicomis del país, que es nodreix amb subvencions dels organismes oficials i donatius privats. Hi ha, a més, dues Societats especials de patronatge annexes als diversos manicomis.

A Bèlgica, trobem un Patronat per als alienats donats d'alta de l'Asil de Gand, instituït amb una deixa feta en 1858 pel psiquiatra Guislain. És administrat per la Comissió dels Hospicis civils de Gand i s'ocupa especialment de proveir d'eines i instruments de treball els alienats sortits, i de facilitar-los col·locació. Una Caixa de Patronatge és annexa a l'Asil de Sant Roche, prop d'Anvers.

A Itàlia, funcionen diverses Societats i Caixes de Patronatge adscrites a diversos manicomis. La primera que fou creada és la de Bolonya, on, des

de l'any 1869, existeix una Caixa de Patronatge instituïda pel psiquiatra Roncati. Aquest metge deixà, en morir, en 1906, un patrimoni de prop d'un milió de lires "a benefici dels malalts del seu manicomí". L'Administració provincial, maresora d'aquesta deixa, acordà erigir una "Casa de treball", de 70 places, per a ambdós sexes, destinada als alienats sortits per indicació mèdica, que no trobessin en llur família o en la vida lliure condicions suficients per a llur manteniment. Els malalts seran acollits en aquella casa on trobaran, en obradors adequats, un treball equitativament retribuït, a més d'aquell ajut moral i material que serviran a readaptar-los el més ràpidament possible a la vida lliure.

En 1874 fou instituïda, per iniciativa del psiquiatra Livi, la *Societat de Patronatge per als alienats pobres donats d'alta*, annexa al l'erenocomi de Reggio, que compta amb un capital de prop de 50.000 lires. Aquest Patronat es nodreix amb fons procedents dels Ajuntaments i de donatius privats.

La institució més rica d'aquesta mena és la que fou creada en 1875, a Milà, per iniciativa del psiquiatra Verga, que té un patrimoni de més de 400.000 lires.

Existeixen també Societats de Patronatge o Caixes de socors per a psicòpates de beneficència donats d'alta, a Imola, a Torí, a Ferrara, a Colorno, a Macerata i a Pesaro (1).

Arreu veiem com l'esforç de la iniciativa privada i l'acció de les corporacions públiques rivalitzen en zel en aquesta vasta obra mèdico-social de protecció i ajut al malalt psíquic, obra que es proposa d'aconseguir, ja no sols la col·laboració, sinó la complicitat mateixa del poble en les qüestions d'higiene de l'esperit i de profilaxi i assistència de la follia.

Catalunya no pot ni deure estar absent d'aquesta gran croada de millorament i dignificació de l'assistència que es dona al malalt psíquic. Cal que hi col·labori i que hi col·labori eficaçment.

Ho exigeixen així el deure de solidaritat humana i la gratitud que, ben mirat, la societat ha de sentir pel malalt psíquic, el qual no és, com

¹ El company Dr. Tomàs Busquet i Teixidor propugna per la creació de Patronats de Psicòpates i d'Higiene Mental en la seva comunicació *La asistencia de los Psicòpatas y la Beneficencia*, feta al "Primer Congreso Católico de Beneficencia Nacional", Barcelona, 1929.